

สรุปข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรี

วันที่ 11 ธันวาคม 2567

ประเด็นเศรษฐกิจ และกระทรวงการคลัง

1. เรื่อง มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) และมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้กลุ่มเปราะบางอื่นของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบการดำเนินมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการ SMEs ของธนาคารออมสิน ธ.ก.ส. ธอส. ธอท. ธสน. และ ธพว. ตามหลักการในข้อ 1 พร้อมอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี จำนวนรวมทั้งสิ้น 38,920 ล้านบาท โดยมอบหมายให้ SFIs ทั้ง 6 แห่ง ทำความตกลงกับสำนักงานประมาณเพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณเป็นรายปีตามความเหมาะสมโดยคำนึงถึงสภาพคล่องของ SFIs แต่ละแห่งต่อไป

2. รับทราบการปรับลดอัตราเงินนำส่งจากสถาบันการเงินเข้ากองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงินเพื่อให้ธนาคารพาณิชย์ดำเนินมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการ SMEs ตามข้อ 1.2

3. เห็นชอบหลักการมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ของ Non-banks พร้อมอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี จำนวนรวม ทั้งสิ้น 3,000 ล้านบาท เพื่อดำเนินและโครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft loan) สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจ Non-Banks โดยมอบหมายให้ธนาคารออมสินทำความตกลงกับสำนักงานประมาณเพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณเป็นรายปีตามความเหมาะสมต่อไป

4. เห็นชอบการกำหนดอัตราเงินนำส่งเข้า SFIF ที่อัตราร้อยละ 0.125 ต่อปี ของยอดเงินที่ได้รับจากประชาชน เป็นระยะเวลา 1 ปี สำหรับรอบการนำส่งเงินในปี 2568 และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2568 ดังมีรายละเอียดปรากฏตามร่างประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดอัตราเงินนำส่งเข้ากองทุนพัฒนาระบบสถาบันการเงินเฉพาะกิจ พ.ศ.

5. รับทราบแนวทางการแก้ไขหนี้ครัวเรือนอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน รวมทั้งมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวต่อไป

สาระสำคัญ

1. มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการ SMEs

1.1 หลักการ

มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการ SMEs เป็นความร่วมมือของภาครัฐและเอกชนเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ลูกหนี้ของ ธพว. และ SFIs ที่เริ่มมีปัญหาในการชำระหนี้แต่มีโอกาสฟื้นตัวและกลับมาชำระหนี้ได้หลังสิ้นสุดการให้ความช่วยเหลือ โดยมุ่งหวังให้ลูกหนี้รายย่อยสามารถรักษาทรัพย์สินประเภทบ้านและรถ และผู้ประกอบการ SMEs รายย่อย สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ ทั้งนี้

การดำเนินมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการ SMEs นี้ เป็นมาตรการชั่วคราวและให้ความช่วยเหลือเฉพาะกลุ่มเป้าหมายที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด รวมทั้งมีแนวทางป้องกัน Moral Hazard ซึ่งมาตรการดังกล่าว ข้างต้นเป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน รวมทั้งกำหนดแนวทางให้ลูกหนี้ที่มียอดหนี้ค้างไม่สูงมากนักและมีสถานะเป็น NPLs สามารถปิดหนี้ได้เพื่อให้ลูกหนี้มีประวัติการชำระหนี้ที่ดีขึ้น ซึ่งจะเพิ่มโอกาสการเข้าถึงสินเชื่อในระบบสถาบันการเงินในอนาคต

1.2 การช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการ SMEs ประกอบไปด้วย 2 มาตรการ ดังนี้

(1) มาตรการปรับโครงสร้างหนี้แบบลดภาระดอกเบี้ยโดยการเน้นตัดต้นเงิน

(1.1) คุณสมบัติลูกหนี้และประเภทสินเชื่อ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

(1.1.1) ลูกหนี้สินเชื่อบ้านและ/หรือสินเชื่อส่วนบุคคลที่มีที่อยู่อาศัยที่ปลอดภาระเป็นหลักประกัน (Home for Cash) ที่มีวงเงินรวมต่อสถาบันการเงินไม่เกิน 5,000,000 บาท

(1.1.2) สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์และ/หรือสินเชื่อจำนำทะเบียนรถยนต์ (Car for cash) มีวงเงินรวมต่อสถาบันการเงินไม่เกิน 800,000 บาท และสินเชื่อเช่าซื้อรถจักรยานยนต์และ/หรือ Car for cash มีวงเงินรวมต่อสถาบันการเงิน 50,000 บาท

(1.1.3) สินเชื่อธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ที่มีสถานะเป็นบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่มีวงเงินรวมต่อสถาบันการเงินไม่เกิน 5,000,000 บาท

ทั้งนี้ สินเชื่อที่เข้าร่วมมาตรการต้องเป็นสัญญาสินเชื่อที่ทำขึ้นก่อนวันที่ 1 มกราคม 2567 และ สถานะลูกหนี้ที่สามารถเข้าร่วมมาตรการต้องเป็น 1) เป็นหนี้ที่มีการค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลารวมกันเกินกว่า 30 วัน จนถึง 365 วัน นับแต่วันถึงกำหนดชำระ หรือ 2) เป็นหนี้ที่ไม่มีการค้างชำระ หรือค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลารวมกันไม่เกิน 30 วันนับแต่วันถึงกำหนดชำระที่เคยมีประวัติการค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลารวมกันเกินกว่า 30 วัน และได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามมาตรการแก้หนี้อย่างยั่งยืน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2565 รวมถึงภายใต้หลักเกณฑ์ Responsible Lending ในปี 2567 โดยสถานะลูกหนี้ข้างต้นใช้ข้อมูล ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2567 (Cut-off Date)

(1.2) สถาบันการเงินที่เข้าร่วมมาตรการ: ธพ. ซึ่งรวมถึงบริษัทลูกในกลุ่มธุรกิจ และ SFIs 6 แห่ง ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธ.ก.ส. ธอส. ธอท. ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.) และธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.)

(1.3) รูปแบบการให้ความช่วยเหลือและเงื่อนไขของมาตรการ

(1.3.1) ลดภาระการผ่อนชำระค้างงวดเป็นระยะเวลา 3 ปี: ในปีที่ 1 ชำระค้างงวดร้อยละ 50 ในปีที่ 2 ชำระค้างงวดร้อยละ 70 และในปีที่ 3 ชำระค้างงวดร้อยละ 90 ของค้างงวดก่อนเข้าร่วมมาตรการ โดยค้างงวดที่ลูกหนี้ชำระจะนำไปชำระต้นเงินทั้งจำนวนเพื่อสนับสนุนให้ลูกหนี้สามารถปิดจบหนี้ได้เร็วขึ้น สำหรับดอกเบี้ยจะพักการชำระไว้ทั้งหมดในช่วงระยะเวลามาตรการ ทั้งนี้ ลูกหนี้สามารถสมัครใจจ่ายค้างงวดมากกว่าอัตราขั้นต่ำที่กำหนดไว้ได้

(1.3.2) ลูกหนี้ที่อยู่ในมาตรการนี้จะไม่สามารถก่อหนี้ใหม่ได้เป็นระยะเวลา 12 เดือนแรกที่เข้าร่วมมาตรการ โดยจะถูกรายงานข้อมูลต่อ NCB เป็นรหัสพิเศษ ยกเว้นกรณีลูกหนี้ผู้ประกอบการ SMEs ที่หากมีความจำเป็นสามารถขอสินเชื่อเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจได้

ทั้งนี้ สำหรับ สินเชื่อวงเงินหมุนเวียน (Revolving Loan) ลูกหนี้ที่ยังไม่ได้เบิกใช้ก่อนเข้าร่วมมาตรการ ลูกหนี้ยังสามารถใช้สภาพคล่องจากวงเงินส่วนที่เหลือได้

(1.3.3) หากลูกหนี้สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขได้ตลอดระยะเวลา 3 ปี สถาบันการเงินจะยกเว้นดอกเบี้ยที่พักไว้ให้ลูกหนี้ โดยสถาบันการเงินจะขอชดเชยดอกเบี้ยจากแหล่งเงินทุนภาครัฐ ร้อยละ 50 ของดอกเบี้ยที่ยกเว้นให้ลูกหนี้ และสถาบันการเงินจะรับภาระร้อยละ 50

(1.3.4) หากลูกหนี้ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาได้จนมีสถานะเป็น NPLs ลูกหนี้ต้องออกจากมาตรการ โดยจะต้องชำระดอกเบี้ยที่พักชำระไว้ตามเงื่อนไขเดิมในส่วนที่ภาครัฐไม่ได้สนับสนุน

ทั้งนี้ ลูกหนี้สามารถรวมหนี้ (Debt consolidation) ระหว่างสินเชื่อมาตรการปรับโครงสร้างหนี้แบบลดภาระดอกเบี้ยโดยการเน้นตัดต้นเงินตาม ข้อ 1.2 (1.1) และหนี้บัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับได้ โดยการพิจารณาปรับหนี้ให้เป็นไปตามความเสี่ยงที่ยอมรับได้ของ ธพ. และ SFIs รวมทั้งเป็นไปตามพันธกิจของ SFIs แต่ละแห่ง

(2) มาตรการลดภาระหนี้ให้แก่ลูกหนี้ที่ถูกจัดชั้นเป็น NPLs ที่มียอดหนี้ไม่สูง

(2.1) คุณสมบัติลูกหนี้และประเภทสินเชื่อ: ลูกหนี้บุคคลธรรมดาที่ถูกจัดชั้นเป็น NPLs และมีภาระหนี้คงค้างไม่เกิน 5,000 บาท ทั้งนี้ ครอบคลุมสินเชื่อทุกประเภทที่กู้ในนามบุคคลธรรมดา โดยสถานะลูกหนี้ข้างต้น ใช้ข้อมูล ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2567 (Cut-off Date)

(2.2) สถาบันการเงินที่เข้าร่วมมาตรการ: ธพ. และ SFIs ทั้ง 6 แห่ง ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธ.ก.ส. ธอส. ธอท. ธสน. และ ธพว.

(2.3) รูปแบบการให้ความช่วยเหลือและเงื่อนไขของมาตรการ: การปรับโครงสร้างหนี้แบบผ่อนปรน โดยลดภาระให้ลูกหนี้จ่ายชำระหนี้ร้อยละ 10 ของภาระหนี้คงค้าง เพื่อเป็นการชำระหนี้ปิดบัญชีโดยภาครัฐและสถาบันการเงินจะรับภาระยอหนี้คงค้างที่เหลือเท่ากันที่อัตราร้อยละ 50

(3) แหล่งเงินจากภาครัฐในการดำเนินการ

(3.1) สำหรับ ธพ.: แหล่งเงินในการดำเนินมาตรการตามข้อ 1 มาจากการลดอัตราที่สถาบันการเงินนำส่งเงินเพื่อชำระหนี้ที่กระทรวงการคลังกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (FIDF Fee) ร้อยละ 0.23 ระยะเวลา 1 ปีแรก (ประมาณ 39,000 ล้านบาท) ทั้งนี้ ธพท. จะติดตามการดำเนินการของสถาบันการเงินอย่างใกล้ชิด และจะพิจารณาอัตรา FIDF Fee ที่เหมาะสมอีกครั้งในปีต่อไป เพื่อให้มั่นใจว่าสถาบันการเงินได้ให้ความช่วยเหลือภาครัฐเร็วและผู้ประกอบการ SMEs ได้อย่างเต็มที่ สำหรับผลกระทบของการปรับลดอัตรา FIDF Fee เหลือร้อยละ 0.23 ต่อปี ในปี 2568 เป็นเวลา 1 ปี พบว่า จำนวนเงินที่ได้รับยังเพียงพอสำหรับการชำระดอกเบี้ยหนี้เงินกู้ของพันธบัตรรัฐบาลที่กระทรวงการคลังกู้ตามพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินและจัดการเงินกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. 2541 (FIDF1) และพันธบัตรรัฐบาลที่กระทรวงการคลังกู้ตามพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินและจัดการเงินกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. 2545 (FIDF3) ในช่วงเวลาดังกล่าว และประมาณการว่าการชำระคืนหนี้ต้นเงิน FIDF1 และ FIDF3 จะเสร็จสิ้นภายในปี 2575 โดยใช้ระยะเวลาเพิ่มขึ้น 6 เดือน

(3.2) สำหรับ SFIs: รัฐบาลชดเชยการสูญเสียรายได้ของ SFIs 6 แห่ง ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธ.ก.ส. ธอส. ธอท. ธสน. และ ธพว. ตามมาตรการตามข้อ 1.2 (1) และ 1.2 (2) ในอัตราร้อยละ 50 ตลอดระยะเวลา 3 ปี ของมาตรการ รวมเป็นเงินทั้งสิ้นไม่เกิน 38,920 ล้านบาท โดยให้จัดสรรงบประมาณจ่ายคืน SFIs ทั้ง 6 แห่ง และให้ SFIs แต่ละแห่งทำความตกลงกับสำนักงานงบประมาณเพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณเป็นรายปีต่อไป โดยการดำเนินมาตรการดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อรายได้และสภาพคล่องของ SFIs ดังนั้น รัฐบาลจึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดสรรงบประมาณให้แก่ SFIs ทั้ง 6 แห่ง ตามภาระทางการเงินที่เกิดขึ้นจริงโดยเร็ว

ทั้งนี้ สำหรับ ธอส. และ ธอท. ให้สามารถนำส่วนต่างระหว่างค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงและค่าใช้จ่ายดำเนินงานที่ได้รับชดเชย เพื่อบวกกลับในการคำนวณโบนัสประจำปีของพนักงานได้ และเป็นส่วนหนึ่งในการปรับตัวชี้วัดทางการเงินที่เกี่ยวข้องตามบันทึกข้อตกลงประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจได้

อนึ่ง คาดว่ามีลูกหนี้ที่มีคุณสมบัติที่ได้รับการช่วยเหลือผ่านมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้อยู่ย้อยและผู้ประกอบการ SMEs ทั้ง 2 มาตรการ จำนวน 1.9 ล้านราย หรือ 2.1 ล้านบัญชี คิดเป็นยอดสินเชื่อคงค้าง รวมทั้งสิ้นประมาณ 890,000 ล้านบาท โดยคิดเป็นประมาณร้อยละ 12 ของจำนวนบัญชีสินเชื่อบ้านสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์/รถจักรยานยนต์ และสินเชื่อธุรกิจทั้งหมด

2. มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ของ Non-banks

2.1 หลักการ

เพื่อให้การช่วยเหลือลูกหนี้กลุ่มเปราะบางได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น นอกเหนือจากลูกหนี้ของ ธพ. และ SFIs ตามมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้อยู่ย้อยและผู้ประกอบการ SMES ในข้อ 1 มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้จึงควรครอบคลุมลูกหนี้ของ Non-banks เนื่องจากลูกหนี้กลุ่มดังกล่าวมีความเปราะบาง ประกอบกับหนี้ส่วนใหญ่เป็นสินเชื่อส่วนบุคคลที่มีอัตราดอกเบี้ยค่อนข้างสูง จึงควรช่วยเหลือด้วยการลดดอกเบี้ยเพื่อลดภาระการชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้กลุ่มดังกล่าว

2.2 Non-banks ที่เข้าร่วมมาตรการ: Non-banks คุณสมบัติตามที่ ธพท. กำหนด

2.3 คุณสมบัติของลูกหนี้และประเภทสินเชื่อ แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

- (1) สินเชื่อจำนำทะเบียนรถยนต์ที่มีวงเงินรวมไม่เกิน 800,000 บาท
- (2) สินเชื่อจำนำทะเบียนรถจักรยานยนต์ที่มีวงเงินรวมไม่เกิน 50,000 บาท
- (3) สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับที่มีวงเงินรวมไม่เกิน 100,000 หรือไม่เกิน 200,000 บาท
- (4) สินเชื่อส่วนบุคคลดิจิทัลที่มีวงเงินรวมไม่เกิน 20,000 บาท
- (5) สินเชื่อรายย่อยเพื่อการประกอบอาชีพภายใต้การกำกับที่มีวงเงินรวมไม่เกิน 50,000 บาท

ทั้งนี้ ลูกหนี้ที่สามารถเข้าร่วมมาตรการต้องมีสินเชื่อประเภทดังกล่าวข้างต้น ที่ทำขึ้นก่อนวันที่ 1 มกราคม 2567 และลูกหนี้ต้องมีสถานะเป็น 1) หนี้ที่มีการค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลารวมกันเกินกว่า 30 วัน จนถึง 365 วัน นับแต่วันถึงกำหนดชำระ หรือ 2) เป็นหนี้ที่ไม่มีการค้างชำระหรือค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลารวมกันไม่เกิน 30 วันนับแต่วันถึงกำหนดชำระ ที่เคยมีประวัติ

การค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลารวมกันเกินกว่า 30 วัน และได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ตามมาตรการแก้หนี้อย่างยั่งยืน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2565 รวมถึงภายใต้หลักเกณฑ์ Responsible Lending ในปี 2567 โดยสถานะลูกหนี้ข้างต้นใช้ข้อมูล ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2567 (Cut-off Date)

2.4 รูปแบบการช่วยเหลือลูกหนี้ของ Non-banks ที่เข้าร่วมมาตรการ:

- (1) ลดภาระการผ่อนชำระค่างวดเป็นร้อยละ 70 ของค่างวดก่อนเข้าร่วมมาตรการ เป็นระยะเวลา 3 ปี โดยสำหรับ Revolving Loan จะต้องจ่ายค่างวดไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2 ของยอดหนี้
- (2) ลดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 10 จากอัตราดอกเบี้ยก่อนเข้าร่วมมาตรการ เช่น จากอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 25 ต่อปี เป็นร้อยละ 15 ต่อปี เป็นต้น ตลอดระยะเวลา 3 ปี โดยดอกเบี้ยส่วนที่ลด จะพักชำระไว้ทั้งหมดหากลูกหนี้สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขได้
- (3) ลูกหนี้ที่อยู่ในมาตรการนี้จะไม่สามารถก่อหนี้ใหม่ได้เป็นระยะเวลา 12 เดือนแรก ที่เข้าร่วมมาตรการ โดยจะถูกรายงานข้อมูลต่อ NCB เป็นรหัสพิเศษ ทั้งนี้ สำหรับ Revolving Loan ลูกหนี้ที่ยังไม่ได้เบิกใช้ก่อนเข้าร่วมมาตรการ ลูกหนี้ยังสามารถใช้สภาพคล่องจากวงเงินส่วนที่เหลือได้
- (4) หากลูกหนี้ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาได้จนกลายเป็น NPLs ลูกหนี้ต้องออกจากมาตรการ โดยจะต้องชำระดอกเบี้ยที่พักชำระไว้ตามเงื่อนไขเดิมในส่วนที่ภาครัฐไม่ได้สนับสนุน

2.5 แหล่งเงินในการดำเนินการ:

รัฐบาลชดเชยดอกเบี้ยโครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan) สำหรับผู้ประกอบการ Non-Banks ของธนาคารออมสินในอัตราร้อยละ 2 ต่อปี วงเงิน 50,000 ล้านบาท เป็นระยะเวลา 3 ปี เพื่อส่งต่อความช่วยเหลือไปสนับสนุนส่วนหนึ่งของดอกเบี้ยที่ Non-banks ลดให้แก่ลูกหนี้ โดยวงเงินสินเชื่อของ Non-bank แต่ละรายจะสอดคล้องกับปริมาณการสูญเสียรายได้ของ Non-banks แต่ละแห่ง ที่เกิดขึ้นจากการให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ที่มีคุณสมบัติตามข้อ 2.3 ผ่านรูปแบบการช่วยเหลือตามข้อ 2.4 โดยรัฐบาลชดเชยต้นทุนเงินอัตราร้อยละ 2.00 ต่อปี เป็นระยะเวลา 3 ปี รวมทั้งสิ้นไม่เกิน 3,000 ล้านบาท ทั้งนี้ ธปท. จะกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และกระบวนการเบิกจ่าย Soft Loan ดังกล่าว ร่วมกับกระทรวงการคลังและธนาคารออมสิน พร้อมทั้งตรวจสอบและประเมินการดำเนินการของ Non-banks ที่เข้าร่วมมาตรการ เพื่อให้ลูกหนี้ของ Non-banks ได้รับการช่วยเหลืออย่างแท้จริง โดยธนาคารออมสินสามารถแยกบัญชีโครงการดังกล่าวเป็นบัญชีธุรกรรมนโยบายรัฐ (Public Service Account PSA) และไม่นำโครงการมาเป็นส่วนหนึ่งของกำหนัดตัวชี้วัดทางการเงินที่เกี่ยวข้องตามบันทึกข้อตกลงประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ

3. มาตรการช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางเพิ่มเติมของ SFIs

3.1 หลักการ

เนื่องจากลูกหนี้ของ SFIs ไม่ได้มีเพียงลูกหนี้สินเชื่อบ้านลูกหนี้สินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์หรือลูกหนี้สินเชื่อเพื่อประกอบธุรกิจเท่านั้น แต่ยังมีลูกหนี้รายย่อยกลุ่มอื่น ๆ เช่น เกษตรกร ผู้ประกอบการหาบเร่แผงลอย เป็นต้น ซึ่งมีความเปราะบางมากกว่าลูกหนี้ของ ธพ. ประกอบกับการช่วยเหลือลูกหนี้ตามมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ตามข้อ 1. เป็นการช่วยเหลือลูกหนี้ที่เริ่มมีปัญหาในการชำระหนี้ จึงมีความจำเป็นในการดำเนินมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้กลุ่มเปราะบางเพิ่มเติมของ SFIs ทั้ง 4 แห่ง ที่นำส่งเงินเข้า SFIF โดยมาตรการช่วยเหลือดังกล่าวจะต้องไม่ซ้ำซ้อนกับกลุ่มลูกหนี้ตามมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ตามข้อ 1. และ

ครอบคลุมถึงลูกหนี้ที่มีประวัติการชำระหนี้ที่ดีเพื่อเป็นแรงจูงใจในการรักษาวินัยทางการเงินของลูกหนี้รายย่อย กลุ่มดังกล่าว

3.2 สถาบันการเงินเฉพาะกิจที่เข้าร่วมมาตรการ: SFIs ทั้ง 4 แห่ง ที่นำส่งเงินเข้า SFIF ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธ.ก.ส. ธอส. และ ธอท.

3.3 การช่วยเหลือลูกหนี้กลุ่มเปราะบางเพิ่มเติม

การช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางเพิ่มเติมของ SFIs ประกอบไปด้วย 5 มาตรการหลัก สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(1) การช่วยเหลือลูกหนี้ปกติ ซึ่งครอบคลุมถึงลูกหนี้รายย่อย ผู้ประกอบการรายย่อย/เกษตรกรรายย่อย และผู้มีรายได้น้อยและปานกลาง ผ่านการลดดอกเบี้ยเป็นการทั่วไป เช่น การลดอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารเรียกเก็บจากลูกค้ารายย่อยชั้นดี (Minimum Retail Rate: MRR) เป็นต้น การดอกเบี้ยหรือให้รางวัลให้แก่ลูกหนี้ที่มีประวัติการชำระหนี้ดี การลดดอกเบี้ยให้แก่ลูกหนี้กลุ่มเปราะบางและสินเชื่อเพื่อพัฒนาศักยภาพในการประกอบอาชีพ

(2) ลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ ผ่านการพักชำระเงินต้นและไม่คิดดอกเบี้ยกับลูกหนี้ในระหว่างพักชำระหนี้

(3) ลูกหนี้ที่ขอสินเชื่อใหม่ ผ่านการให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ

(4) ลูกหนี้ที่มีแนวโน้มผิดนัดชำระหนี้ซึ่งไม่เข้าช้อนกับกลุ่มเป้าหมายของมาตรการช่วยเหลือตามข้อ 1. ผ่านการลดดอกเบี้ยและปรับลำดับการตัดชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้

(5) ลูกหนี้ที่มีปัญหาในการชำระหนี้ซึ่งไม่เข้าช้อนกับกลุ่มเป้าหมายของมาตรการช่วยเหลือตามข้อ 1. ผ่านการปรับลำดับการตัดชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้และลดภาระหนี้ (Haircut) ให้แก่ลูกหนี้

อนึ่ง คาดว่ามีลูกหนี้มีคุณสมบัติที่ได้รับการช่วยเหลือผ่านมาตรการดังกล่าวข้างต้น จำนวนทั้งสิ้น 5,566,440 ราย/บัญชี ซึ่งมียอดหนี้คงค้างรวมจำนวน 1,701,849 ล้านบาท โดยคิดเป็นประมาณร้อยละ 30 ของจำนวนบัญชีสินเชื่อของ SFIs

3.4 แหล่งเงินในการดำเนินการ

การขยายระยะเวลาปรับลดอัตราเงินนำส่งเข้า SFIF ลงอีกหนึ่งจากอัตราร้อยละ 0.25 ต่อปี เป็นร้อยละ 0.125 ต่อปีของยอดเงินที่ได้รับจากประชาชน ออกไปอีก 1 ปี สำหรับรอบการนำส่งเงินในปี 2568 โดยจากประมาณการการเงินนำส่งเข้า SFIF ของ SFIs ทั้ง 4 แห่งได้ ในปี 2568 พบว่าหากได้รับการปรับลดอัตราเงินนำส่งฯ เหลือร้อยละ 0.125 ต่อปี จะลดลงประมาณ 8,092 ล้านบาท

4. แนวทางการแก้ไขหนี้ครัวเรือนอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน

แนวทางการแก้ไขหนี้ครัวเรือนอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืนที่ ธปท. เสนอ ประกอบด้วย 2 แนวทางหลัก สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

4.1 ยกระดับข้อมูลหนี้สินครัวเรือนที่จัดเก็บในระบบฐานข้อมูลของ NCB: เพื่อส่งเสริมการมีหนี้ที่สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในระดับที่เหมาะสมกับรายได้ ไม่เกินกำลังในการชำระคืน รวมถึงออกแบบมาตรการที่จะเข้ามาช่วยเหลือลูกหนี้ได้อย่างตรงจุดและทันการณ์ รองรับกับมาตรการระยะกลางและระยะยาวของภาครัฐ อันจะก่อให้เกิดการบูรณาการการใช้ทรัพยากรสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ ควรยกระดับข้อมูลหนี้สินครัวเรือนที่จัดเก็บในระบบฐานข้อมูลของ NCB โดย 1) กำหนดให้ผู้ให้บริการสินเชื่อ

บางรายที่ยังไม่เข้าเป็นสมาชิกของ NCB เช่น สหกรณ์ Non-banks เป็นต้น นำส่งข้อมูลเครดิตในระดับลูกหนี้ เช่นเดียวกันกับสมาชิกของ NCB รายอื่น ๆ ซึ่งจะมีส่วนช่วยลดความเหลื่อมล้ำของการได้มาซึ่งบูริมลิตีด้วย โครงสร้างของกฎหมายที่ก่อให้เกิดการกระตุ้นให้ก่อหนี้เกินความจำเป็นหรือเกินกำลัง และ 2) ปรับปรุงและเพิ่มเติมการจัดทำฐานข้อมูลภาวะหนี้ของระบบของครัวเรือน เพื่อให้ผู้มีส่วนที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลเกี่ยวกับสถานะ ภาระหนี้สินที่แท้จริง ซึ่งการยกระดับข้อมูลหนี้ครัวเรือนเป็นจุดตั้งต้นของการวางกรอบนโยบายที่แก้ปัญหาเชิง โครงสร้างที่นำไปสู่การแข่งขันที่เป็นธรรม ทั้งกับลูกหนี้และผู้ให้บริการสินเชื่อ

4.2 การสร้างความสามารถในการแข่งขันและการยกระดับรายได้: การแก้ไขปัญหาหนี้สิน ของครัวเรือนจำเป็นต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการสร้างความสามารถในการแข่งขันและการยกระดับรายได้ ซึ่งประกอบด้วย (1) การส่งเสริมให้แรงงานยกระดับทักษะฝีมือแรงงานและมีกระบวนการการรับรองระดับ ฝีมือแรงงาน เพื่อที่จะนำไปสู่ระดับค่าจ้างที่สูงขึ้นโดยที่ทุกฝ่ายยังแข่งขันได้ (2) การดูแลให้ผู้ประกอบการ SMEs ที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจรายใหญ่ได้รับความเป็นธรรมในการทำการค้าและมีความโปร่งใสใน เรื่องเทอมทางการค้า โดยเฉพาะธุรกิจรายใหญ่กลุ่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์และ/หรือเป็นสมาชิกของ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย (3) ธุรกิจรายใหญ่ควรมีบทบาท ในการดูแล คู่ค้าที่เป็นผู้ประกอบการ SMEs ให้สามารถปรับตัวรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจ และเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันไปพร้อมกัน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะนำไปสู่การเพิ่ม ความสามารถในการแข่งขันและยกระดับรายได้ของผู้ประกอบการ SMEs อย่างยั่งยืน

5. ประโยชน์และผลกระทบ

5.1 เพื่อช่วยเหลือลดภาระดอกเบี้ยของลูกหนี้ให้สามารถรักษาที่อยู่อาศัย ยานพาหนะ และสถานประกอบการไว้ เพื่อให้ลูกหนี้กลุ่มดังกล่าวสามารถฟื้นตัวและกลับมาชำระหนี้ได้หลังสิ้นสุดการให้ ความช่วยเหลือ

5.2 ลดภาระหนี้ให้แก่ลูกหนี้ NPLs ที่มียอดหนี้ไม่สูง ให้ลูกหนี้ปิดจบหนี้ได้หากเข้ามาชำระ หนี้บางส่วน ซึ่งครอบคลุมลูกหนี้บุคคลธรรมดาที่เป็น NPLs ในทุกประเภทสินเชื่อและมีภาระหนี้คงค้างไม่เกิน 5,000 บาท เพื่อให้ลูกหนี้มีประวัติการชำระหนี้ที่ดีขึ้น ซึ่งจะเพิ่มโอกาสการเข้าถึงสินเชื่อในระบบสถาบัน การเงินในอนาคต

5.3 มีมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้กลุ่มเปราะบางเพิ่มเติม ซึ่งไม่ซ้ำซ้อนกับกลุ่มลูกหนี้ตาม มาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ตามข้อ 1. และครอบคลุมถึงลูกหนี้ที่มีประวัติการชำระหนี้ที่ดี เพื่อเป็นแรงจูงใจใน การรักษาวินัยทางการเงินของลูกหนี้รายย่อย

ที่มา : สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล <http://www.thaigov.go.th>

จัดทำโดย : กลุ่มงานนโยบายและเศรษฐกิจจังหวัด สำนักงานคลังจังหวัดลำปาง

